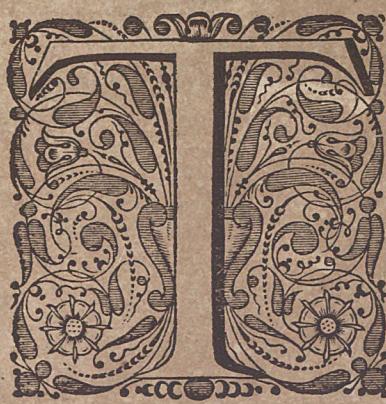

THURINGIA.

Situs &
termini.

Huringiæ Landgraviatus omnium nobilissimus, inter Salam Visurgimq; amnes protensus familiæ Saxonice paret.

Terminos habet Salam & Werram fluviis, Hercyniam sylvam & Thuringensem saltum. Longitudo regionis latitudinem exæquat, & milliaribus duodecim describitur. Frugum leguminumque ferax mater, & imprimis herbae istius, quam *Glastum* vocant, & Isatim, vulgo, *Weedt* & *Pastel*, è qua cœruleum colorem lanæ imbibunt. Ex hac magnum quæstum faciunt incolæ. Olim Regem habuit, jam Landgraviatus titulo regitur. In hac regione Comitatus sunt XII, & totidem Abbatiae, civitates XLIV, & totidem oppidula, vulgo *Merckflecken*, pagi bis mille, & CL arces. Fluminibus gaudet pluribus, *Sala*, *Werra*, *Vnstrut*, *Ilma*, *Gera*, *Or*, *Apfelseet*, *Helbe*, *Cling*. Silvis quoque consperfa est, quæ ex Hercyniis saltibus efflorescunt, inter quas spacioſiſſima est Thuringica silva, *Duringerwalt*. Quod de Campania Italæ dici solet, de Thuringia dixit Georgius Agricola, eam esse ſumen Germaniæ.

Imperium.

Flumina.

Silvae.

Effusa.

dicitur *Wirtzburg*, & alteram in oppido quod nominatur *Buriburg*, (puto legendum *Nuriburg*) tertiam in loco, qui dicitur *Erphesfurt*, qui fuit olim paganorum. Neque arbitror existare vetustiorem hujus urbis memoriam. Idem cathedrale templum B. Mariæ exſtruxit. Sunt qui existiment, monasterium B. Petri, quod in monte est, quodq; monti nomen dedit, opus esse Regis Dagoberti. In ejusdem templi fastigio ſpectantur dracones duo ſaxo incisi, quorum alter diducto rictu infantem, alter adultiorem virum devoraturus videatur. quod opus extra controversiam Gothicæ ſtructuræ eft. Ut ut sit, negari non potest, quin antiqua vrbs sit, & ab initio paruerit Archiepifcopo Moguntino, à cuius potestate poſtea, crescente cum viribus libertate, ſe exemit. Manet tamen hoc reliquum, quod cives quotannis ſolemnititer jurant, ſe jura domini ſui Moguntini non imminuturos, ſed fideliter ea defensuros. Muris cingi coepit anno MCLXIII. Chorus templi Beatae Virginis exſtructus eft anno MCCCLI, dicunturque in eum expenſæ vicies mille marcas argenti. Academia ſub Wenceslao instituta eft, anno MCCCCXCI. Anno MCCCCXCVII fuſa eft grandis illa campana Erfurdienſis, quæ in æde B. Mariæ ſpectatur: ejus ambitus habet XIV cubitos cum ſequi quadrante. Nobilitat *Wimaria*.

Thuringiam *Wimaria*. Principum Saxonie Lantgraviorum Thuringiæ domicilium, ad lœvam Ilmi ripam, medio fere itinere inter Effurdiam & Ienam. Nomen habet à vino, cuius copiam Iena huc mercatores advehere soliti ſunt. Quæ obrem etiam quibusdam *Vinaria* dicitur. Ea fuit initio Comitatensis, poſtea tamen ceſſit Ducibus Saxonie, quorum hodie Palatium magnificum ex ſaxo quadrato ad normam caſo in urbe ſpectatur, interlabente amne diſcretum à pomario & horto elegantissimo. Inſigne Comitatus *Wimarienſis* eft Leo niger erectus in campo luteo cum corona rubra in capite, & foliis roſæ rubris in clypeo circa leonem diſperſis. Eſt autem opera pretium ſcire, quomodo Hermannus *Wimarienſis* Comes ultimus à Friderico Thuringiæ Lantgravio victus, bonisque omnibus exutus ſit. Anno MCCCXLII fertur Hermannus Comes epulum Erfurdie inſtituile in aula *Wimarienſi*, quæ tunc illic publico loco erat. Forte autem Fridericum Lantgravium Thuringiæ conſpicatus e fenefra Hermannus prætereuntem, paucis ſtipatum, ſine ornatu & pompa honoratiore, per ignominiam compellavit, dicens: Quorū abis *Fritz*? Et poſtea, Abi *Fritz*, quæ quidem voceſ ad pueros & viliores ſervos adhiberi ſolent. Non tulit contemtum iſtum generofus Principis animus, qui pro verbiſ & geſtiſ reſtitutoruſ vindictam graviorem, juravit, acerbam ſibi vitam fore, niſi Comitem

Y y

illum

Vnam eſe ſedem Episcopatus decrevimus in castello, quod Germania.